

ע"פ 8074/21 - שלמה גמליאל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8074/21

לפני:
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופטת ע' ברון

המערער: שלמה גמליאל

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בתל
אביב-יפו (כב' השופטת העמיתה מ' דיסקין) בת"פ
69518-01-19 מיום 2.11.2021

תאריך הישיבה: י"ח בשבט התשפ"ב (20.1.2022)

בשם המערער: עו"ד אבי כהן

בשם המשיבה: עו"ד מיכל קליין
בשם שרות מבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט ע' פוגלמן:

המערער הורשע, בתום הליך הוכחות, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 בהוספת
סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. המערער והמתלון הם שכנים. דין ודברים, על רקע סכסוך מתמשך
ביניהם, הוביל לכך שהמערער דקר את המתלון בבטנו ובכתפו הימנית. למתלון נגרמו פגיעות שבגינן אושפז ואף עבר

1. בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו (כב' השופטת העמיתה מ' דיסקין), עמד בהרחבה על האיזון בין שיקולי הענישה השונים, והעמיד את מתחם העונש ההולם בין 24 ל-54 חודשים. באשר למיקומו של העונש בתוך המתחם עמד בית המשפט על כך שהמערער ניהל אורח חיים נורמטיבי, ומעולם לא היה מעורב בפלילים, כי עונש מאסר יפגע במשפחתו ובפרנסתו וכי הביע צער רב וחרטה על מעשיו. בית המשפט שקל את המלצות שירות המבחן בשתי חלופות: מאסר שירוצה בעבודות שירות וצו מבחן ולחלופין צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב, ולא מצא שיש בנתונים שפורטו שם כדי להצדיק חריגה מהמתחם. בסופו של יום נגזרו על המערער 34 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסך 25,000 ש"ח.

2. על כך נסב הערעור שלפנינו. בא כוח המערער מבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן בערכאה קמא, ולחלופין להקל בעונש המאסר. בטיעונו המקיף עומד הוא על כך שהמערער הוא אדם נורמטיבי שמתפקד כהלכה, וכי מדובר באובדן עשתונות רגעי וספונטני על רקע סכסוך מתמשך עם המתלונן, שעליו המערער מצר והוא אף שילם את הפיצוי למתלונן במלואו. גם בנפרד מהאמור לטעמו העונש חורג מרמת הענישה המקובלת בפסיקת בתי המשפט.

שירות המבחן בתסקירו המשלים עומד על כך שהמערער היה בתחילתו של הליך שיקום חיובי וכי ענישה שתרוצה מאחורי סורג ובריה עלולה להביא לרגסיה במצבו של המערער וכן לקטוע את תהליך השיקום. השירות אינו חוזר על ההמלצה לשל"צ בתסקיר הראשון ומוסיף כי ככל יישקל אפיק שיקומי, מומלץ לדחות את הדיון במספר חודשים כדי לבחון השתלבות אפשרית בהליך טיפולי.

המדינה מצידה מבקשת להשאיר את גזר הדין על כנו מטעמיו, וכך גם מבקש נפגע העבירה ששמענו דברים תמציתיים שנשא בפנינו, שהבהירו את עצמת הפגיעה בו שנמשכת עד עצם היום הזה.

3. שקלנו את טיעוני הצדדים. ככלל, מקובל עלינו האיזון בין שיקולי הענישה שערך בית המשפט המחוזי (מבלי לטעת מסמרות בהתייחס לגבולו התחתון של מתחם הענישה). התנהלותו הנורמטיבית של המערער ותחילתו של הליך השיקום בעניינו לא נעלמו מעינינו. אולם לא ניתן להעדיף באופן גורף את שיקול השיקום (מה גם שהמערער מצוי רק בתחילת הדרך של תהליך השיקום) ומתחייב משקל מתאים לעקרון ההלימה נוכח עצמת הפגיעה הצמיתה בנפגע העבירה, בהיבטים השונים שעליהם עמד בית המשפט המחוזי. אם ראינו להקל במידת מה בעונש המאסר בפועל שהושת על המערער הרי זה בשל הפירוט בתסקירו המשלים של שירות המבחן בהתייחס לדרך אותה עבר בתחילתו של הליך השיקום, בהכרתו בחומרת התנהגותו, בחרטה הכנה, בנסיבותיו המשפחתיות, בתשלום הפיצויים במלואם ובמוטיבציה הפנימית להמשיך בטיפול.

בהינתן כל האמור, אנו מעמידים אפוא את עונש המאסר בפועל על 26 חודשים. יתר חלקי גזר הדיו יעמדו בעינם. המערער יתייצב לשאת בענשו ביום 1.3.2022 עד השעה 10.00 בימ"ר ניצן ברמלה או על פי החלטת שירות בתי הסוהר.

ניתן היום, י"ח בשבט התשפ"ב (20.1.2022).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט
